

Kræfter, der ere tilstede. Men hvad udtrykker Amortisationen. Den kan beregnes i de enkelte Tilfælde efter de normale Forhold; men man kan ogsaa gennemsnitlig med samme Resultat bestemme Fradraget efter de nye personlige Kræfter, der opdrages til Fordeel for Fremtiden, det vil sige netop efter Antallet af Personerne i Familierne. Ogsaa vil man finde, at det er besynderlige modsigende Inconsequentser, der ellers gjøre sig gjældende ved Ansættelsen. Sæt, at der er to Personer, en Mand og en Kvinde, og de have selvstændige Indtægter, hver 200 Rd. Saalænge de ere ugifte, betale de ingen Skat; 200 Rd. ere under Grændsen. Men naar de da gaae hert og gifte sig og slaae deres Indtægter sammen, saa forbedre de i og for sig ikke deres Stilling; men de blive dog pludselig skattepligtige og komme i et andet Forhold overfor Statskassen end før. Dette er i og for sig en Modsigelse og en Urimelighed. Det forekommer mig, at fra hvilken Side man seer denne Sag, er det noget ganske Urimeligt. Navnlig bliver det dog misligt, naar man gaaer saa langt ned overfor de smaa Indtægter. Det er saaledes ogsaa i denne Henseende, at man formeentlig bør nærme sig til Formues- og Leilighedsaffekten ved at tage mere Hensyn til de forskjellige personlige Forhold. Der er mange saadanne enkelte Spørgsmaal, der kunne trænge til en nærmere Undersøgelse. Fra et strengt Standpunkt er det saaledes fuldstændig urigtigt at betegne Gaver som Indkomst; Gaver ere ikke ny Nytte, der bliver bragt tilveie, det er kun en anden Maade, hvorpaa Indkomsten bliver brugt. Ogsaa her frembyde sig Inconsequentser og Besynderligheder; saalænge f. Ex. en Søn lever i sine Forældres Huus, saa er han fri for Skat, medens det, naar han opholder sig paa et andet Sted og derved maaskee blot forøger Omkostningerne for sine Forældre, da kaldes Gave; i det ene Tilfælde er det Familjens Underhold af et af sine Medlemmer, i det andet Tilfælde faaer det et andet Navn. Saadanne Resultater kommer man til ved reent formelt at regne Gaver til Indtægt istedetfor at undersøge — om jeg saa maa sige — om det virkelig er nye frembragte Værdier; virkelige Gaver ere ligesaa-

lidt Indkomst, som f. Ex. Arv er det eller som meget af det Andet, af hvilket der med fuld Føie ellers indrømmes, at der ikke bør betales Skat. Der er et Punkt, som det falder mig ind, at jeg har glemt, og som burde være blevet omtalt i en anden Sammenhæng i Forbindelse med Spørgsmaal, som jeg før berørte, og det er det, at jeg ikke nok kan lægge Vægt paa, at man ikke blot indfører Burderinger af Formuen, men at man overalt, hvor man er istand dertil, afforter Udbetalingerne af de offentlige Kasser. Dette sigter til Alt, hvad der hedder Obligationer, Renteudbetaling deraf, Dividender af Acter osv. Jeg tør ikke her dvæle nærmere ved enkelte Punkter; men jeg vil dog minde ærede Medlemmer om, at de i denne Henseende, som i mange andre, ville finde et ikke lidet Bidrag til denne Sags Behandling — det undrer mig, at der ikke er blevet taget mere Hensyn dertil — i de Forhandlinger, der før have været førte, netop her i Folkethinget, jeg troer i 1852, hvor man blandt Andet var enig om, at disse Affortninger burde kunne finde Sted. Jeg troer, man kunde gaae endnu videre; jeg tør ikke her dvæle derved, da jeg jo vilde komme ind paa udviklede Forhold, som dog i og for sig ere noget ganske simpelt og sikke for Statskassen, og som ere af stor Betydning med Hensyn til den Fasthed, som Skatten faaer. Man burde ogsaa gaae videre med Hensyn til dette Affortningsystem, det burde ogsaa gennemføres i private Forhold. — Det er ganske vist aldeles umuligt nogenstunde at opbygge en fuldstændig Skat; det er Noget, der er stemmende med Sagens Natur her, hvor vi have at gjøre med Værdier, og omstiftelig bevægelige efter deres Begreb, som man aldrig ganske kan faae fat paa; de forandre sig uafsladeligt, efter deres Natur ere de idelig Omstiftelighed og Bevægelighed, og det er en Selvfølge, at naar man tilsigter at ramme de forhaandenværende Værdier, kan man aldrig gjøre det med fuldstændig mathematisk Fasthed og mathematisk Sikkerhed. Men af, at man ikke kan komme til et idealt Resultat i dette, som i saa mange andre menneskelige Forhold, følger ikke, at man ikke mere og mere med Held kan nærme sig det rigtige Resultat. Mange gjøre disse Indvendinger mod